

25 – Zaterdag 11 Mei 2019

Wat een nacht zeg. De hele nacht piepjes, controles en een bloeddrukmeter die om de haverklap begint te pompen.

Gelukkig was het maar voor 1 nachtje en lig ik inmiddels weer op mijn eigen kamer. De enorme lap vlees in mijn mond moet nog slinken, maar ik krijg er ondanks dat toch wel een klein beetje geluid uit.

Het meeste last heb ik van de wond aan mijn been, maar gelukkig krijg ik daar medicatie voor.

Het slechte nieuws laat ik gelaten over me heenkomen. Ik heb nog geen idee hoe het nu verder gaat, en zolang ik dat niet weet, ga ik me ook niet druk maken.

Op de intensive care waren ze verbaasd dat ik er al zo goed opstond. Ik voel me ondanks de omstandigheden echt goed. Later vandaag mag ik voorzichtig uit bed proberen te komen en morgen gaat de katheter eruit.

Als ik in de spiegel kijk moet ik alleen aan Don-Corleone denken....

